

Lovforslag; den ydere Udvikling af Detaillen, den praktiske Gjennemførelse af Enkeltighederne, maa derimod være overladt til senere specielle Love. Saaledes har Regjeringen fra første Færd af tænkt sig Sagen, og jeg skjønner ikke, at de Udtryk, der i saa Henseende ere brugte af Regjeringen, kunne give den ringeste Anledning til at opfatte Sagen anderledes. Om dette imidlertid ogsaa var Tilfældet, saa vilde det jo dog ikke bevise, at Lovudkastet var ubrugeligt, men det vilde i alt Fald kun bevise, at Regjeringen havde været mindre heldig i Henseende til de Udtryk, den havde brugt om, hvad den meente, at dette Lovforslag sigtede til at opnaae. — Den ærede Ordfører har fremdeles rettet det Spørgsmaal til Thinget, om vel et Forslag som det foreliggende kunde siges at indeholde en Garantie for Colonierne imod Vilkaarlighed, som den, man før fra Coloniernes Side kunde siges at have i Enevoldsmagtens frie Oversigt som staadende over alle Forhold, og den deraf selvfølgelig fremgaaende Retfærdighedsfølelse i Henseende til saavel at gjøre Colonierne som Moderlandet Fyldest. Jeg skal dertil tillade mig først at erindre, at, naar der i den Grad, som i Udkastet er skeet, er fastsat, hvorledes Anordninger og Love skulle blive til for Colonierne, og naar der er givet Colonialraadet en saadan Indflydelse paa de coloniale Anliggender, som den, der i Lovforslaget indeholdes, saa troer jeg virkelig, at der dertil kan siges at ligge en Garantie, der vel kan staa ved Siden af den, der før har kunnet siges at ligge i Enevoldsregjeringen, og i Særdeleshed naar man sammenholder de virkelige Forhold, hvorledes denne Garantie til enkelte givne Tider maatte have stillet sig for Colonierne, med den fremtidige, der efter al Sandsynlighed, naar det Lovforslag, som foreligger, maatte blive til Lov, vil være at tænke sig for Colonierne. Men fremdeles maa jeg tillade mig at spørge, om en saadan Garantie mod Vilkaarlighed væsentlig vilde forøges og forbedres ved at optage de Bestemmelser i Lovforslaget, som af det ærede Udvalg ere fremhævede som Momenter, der savnes i Lovudkastet. Jeg har allerede tilladt mig at gennemgaae disse forskellige Sætninger, som findes Pag. 496 og 497, og jeg

troer, at der maa deraf idetmindste kunne udledes en ret vel begrundet Tvivl om Virkning af disse temmelig almindelige og løse Sætningers Optagelse i Loven, og jeg finder denne min Mening meget begrundet ved den, som det forekommer mig, meget aabne Indrømmelse om disse Sætningers Almindelighed og deres mindre praktiske Betydning, som der fandt Sted af det ærede Medlem af Udvalget, som først havde Ordet før den ærede Ordfører.

Den ærede Ordfører har bemærket, at der er saa Ting, hvorom Udvalget og Alle, som Udvalget har raadført sig med, have været saa enige, som om Hensigtsmæssigheden af, at Colonialraadet bliver deelt, og han har, ved at fremsætte dette og paabergabe sig denne Enighed, tillige gjort opmærksom paa, hvorledes der fra Ministeriets Side var indrømmet, at den herværende Regjering ikke tiltroede sig en saa udtømmende Kundskab til de coloniale Forhold, som man til enhver Tid kunde ønske sig. Jeg maa dertil bemærke, at naar denne Enighed har været saa stor mellem det ærede Udvalgs Medlemmer og de Mænd, med hvem Udvalget har raadført sig, saa tør jeg paa den modsatte Side fremhæve, at der har været en ligesaa stor Enighed om det Modsatte baade mellem den herværende Regjering's Medlemmer og den coloniale Regjering's Medlemmer og de Mænd, som efter Borgerraadets frie Valg ifølge Hans Majestæts Opfordring ere sammentraadte i Vestindien; og, naar der er paaberaabt en Mangel paa tilstrækkelig Kundskab til disse Forhold, som Regjeringen i en vis Maade villigt indrømmer at den har, saa tør jeg dog bede erindret, at Udvalget i denne Henseende ikke har sat sin egen Kundskab høiere, idet det har erklæret, at det ikke havde al den Kundskab, og i Særdeleshed ikke det locale Kjendskab til Forholdene, som det kunde ønske. Hvad Udvalget har manglet har det søgt at supplere ved at raadføre sig med enkelte Mænd; hvad Regjeringen har troet at mangle i sin Kundskab, hvad enten denne Mangel nu i og for sig er større eller mindre eller ligesaa stor som Udvalgets, har den søgt at supplere, ikke ved at raadføre sig med enkelte Mænd, men ved at raadføre sig med den efter H. S. Majestæts Opfordring ved frie Valg sammen-